

ת"פ 42253/12/17 - אלון הרפז, בית הצעצוע בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42253-12-17 מדינת ישראל נ' בית הצעצוע בע"מ ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 11

בפני	כבוד השופט דב פולוק
מבקשים	1. אלון הרפז 2. בית הצעצוע בע"מ
נגד	מדינת ישראל
משיבים	

החלטה

כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום בשל ביצוע העבירות הבאות:

מכירה והחזקה לשם מכירה של מצרך שאינו עומד בדרישות התקן הרשמי, עבירה לפי סעיפים 9(א), 171א(א)(1) ו- 17א(ב)(1) לחוק התקנים, תשי"ג-1953.

הנאשמת 1, חברה פרטית העוסקת במכירת צעצועים ומשחקים, שהפעילה בירושלים חנות בשם "בית הצעצוע בע"מ".

הנאשם 2, אלון הרפז, שימש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כמנהל פעיל בנאשמת 1.

בתאריך ה-18.2.2014, ביצעו עובדות מכון התקנים, הגב' לודמילה ניימן והגב' שושי כהן רכישה במקום במסגרתה רכשו שלוש תחפוזות לילדים.

התחפוזות נבדקו במכון התקנים ונמצא שאין עומדות בדרישות התקן הישראלי הרשמי - ת"י 562: "בטיחות צעצועים - תכונות מכאניות ופיזיקליות, חלק 1".

הנאשמת החזיקה לשם מכירה ומכרה את התחפוזות שלא עמדו בדרישות התקן הרשמי החל עליהן וזאת בניגוד לחוק התקנים, התשי"ג-1953.

הנאשם לא פיקח ולא עשה כל שניתן על מנת למנוע את מכירת התחפוזות.

עמוד 1

את הבקשה שבפני הגישו הנאשמים לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, [נוסח חדש], התשמ"ב-1982 ("החסד"פ").

בבקשתם הם מבקשים מבית המשפט להורות למאשימה להעמיד לרשותם את כל חומר החקירה הנוגע לתיק זה והמצוי בת.פ. 30809-01-18 מדינת ישראל נ' פליפר שיווק בע"מ (להלן: "תיק פליפר"), שהוא כתב האישום שהוגש כנגד יבואן התחפוש נשוא כתב האישום שהוגש בתיק דנן.

בחומר זה כלולים בדיקות מכון התקנים לתחפוש האמורות, תעודות תקינה ואישור לשחרור טובין מיובאים וחומר ראיות שעשוי לסייע לנאשמים בהוכחת חפותם והוא מצוי בידי המאשימה.

עוד טוענים הנאשמים שהמאשימה מצויה לכאורה בניגוד אינטרסים בהיותה מחד גיסא המאשימה ומאידך גיסא זו המופקדת על מכון התקנים הישראלי האחראי על שחרור טובין מהמכס ושמירה על טובין ששחררו למחסן היבואן ללא קבלת תו תקן כנדרש בחוק. כן האחראית על אי פיקוח הטובין המשוחררים ואי מניעת הפצתם ומכירתם לרוכשים בתום לב כגון הנאשמים בעניינו.

לטענתם, על בית המשפט לבחון את התנגדות המאשימה להעביר חומר ראיות רלוונטי זה שעשוי לסייע בהגנה מפני כתב האישום ולאפשר העברת חומר הראיות המבוקש לידי הנאשמים.

כמו כן טוענים הנאשמים טענות של הגנה מן הצדק ואכיפה בררנית במחדליה באכיפה על טובין ששחררו על ידה ללא תו תקן לאחסון אצל היבואן.

אשר על כן מבקשים הנאשמים מבית המשפט לתת להם צו המבוקש ולאפשר להם לעיין בכל חומר החקירה המצוי בידי המאשימה והנוגע לעובדות ולאשמות המיוחסות להם בכתב האישום.

המאשימה מתנגדת לבקשה. תחילה היא מבקשת שהדיון בבקשה יועבר למותב שאינו דן בתיק, בהתאם לאמור סעיף 74(ג) לחסד"פ.

לטענתה ביום 20.3.2018 הועבר לנאשמים מלוא חומר החקירה אשר היווה הבסיס להגשת כתב האישום.

אשר על כן היא סוברת שדין הבקשה להידחות על הסף בשל העדר תשתית ראייתית ראשונית המצביעה על אכיפה בררנית או על הוכחת טענות המבקשים והעדר עילה משפטית המצדיקה קבלת הבקשה.

בעניין זה המאשימה גורסת כי החומרים הנוספים אותם מבקשים הנאשמים אינם בגדר "חומר חקירה" ובשל כך אין למבקשים זכות עיון בהם. לדידה, חומר החקירה המצוי בתיק פליפר המבוקש הוא חומר נפרד ואין למבקשים זכות עיון בו מעבר לחומרים הנוגעים לעניינם אשר כבר הועברו אליהם במלואם, שכן שאר החומר המבוקש אינו חומר חקירה ואינו רלוונטי לעניינם של הנאשמים.

עוד מציינת המאשימה כי העברתם של חומרים ונתונים מתיקים כנגד גופים אחרים עלולה לפגוע בזכות לפרטיות של אותם צדדים שאינם צד להליך בעניינם של הנאשמים.

עוד מוסיפה המאשימה כי בקשה כוללת של "כל חומר החקירה" הינה בקשה מורחבת ואין בה כדי להצביע על חומר ספציפי שיש בו זיקה לעניינם של הנאשמים.

כמו כן, לא הונחה תשתית ראיתית נדרשת להוכחת טענה של הגנה מן הצדק.

לאור האמור סוברת המאשימה שיש לדחות את הבקשה.

דיון והכרעה:

סעיף 74 לחסד"פ קובע באשר לזכות העיון בחומר חקירה כי:

74. (א) (1) הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסנגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו; בסעיף זה, "רשימת כל החומר" - לרבות ציון קיומו של חומר שנאסף או שנרשם בתיק שאינו חומר חקירה ושל חומר שנאסף או שנרשם בתיק שהוא חסוי על פי כל דין, וכן פירוט של סוג החומר כאמור, נושאו והמועד שבו נאסף או נרשם, ובלבד שאין בפירוט האמור לגבי חומר חסוי כדי לפגוע בחיסיון לפי כל דין; היו בחומר כמה מסמכים מאותו סוג העוסקים באותו עניין, ניתן לפרטם יחד כקבוצה, תוך ציון מספר המסמכים הנכללים בקבוצה;

...

(ב) נאשם רשאי לבקש, מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הועמד לעיונו.

(ג) בקשה לפי סעיף קטן (ב) תידון לפני שופט אחד ובמידת האפשר היא תובא בפני שופט שאינו דן באישום, ואולם בקשה לעיין בחומר מודיעין תידון לפני בית המשפט הדן באישום, שיהיה רשאי להעביר את הדיון בבקשה לשופט יחיד שאינו דן באישום, ואם היה בית המשפט הרכב - לשופט יחיד שהוא אחד משופטי ההרכב או שאינו דן באישום; נאסף או נרשם חומר המודיעין בידי רשות מודיעין שהיא מערך המודיעין של שירות הביטחון הכללי, של המוסד לתפקידים מיוחדים או של צבא ההגנה לישראל, תידון הבקשה בפני שופט של בית המשפט העליון.

(ד) בעת הדיון בבקשה יעמיד התובע את החומר שבמחלוקת לעיונו של בית המשפט בלבד.

בהתאם לאמור בסעיף 74(ב) מבקשים הנאשמים כי יינתן להם לעיין בכל חומר החקירה המצוי בתיק "פליפר", שבו כתב האישום שהוגש כנגד יבואן התחפושות נשוא כתב האישום שהוגש בתיק דנן.

לטענת הנאשמים, בחומר זה כלולים בדיקות מכון התקנים לתחפושות האמורות, תעודות תקינה ואישור לשחרור טובין מיובאים וחומר ראיות שעשו לסייע לנאשמים בהוכחת חפותם והוא מצוי בידי המאשימה.

בבוא בית המשפט להכריע בשאלה האם החומר המבוקש נכלל בהגרה של "חומר חקירה" בהתאם לאמור בסעיף 74 לחסד"פ, עליו לאזן בין אינטרס חקר האמת ובין אינטרס השמירה על זכותו החוקתית של נאשם להליך הוגן. בית המשפט נדרש לבחון האם חומר החקירה המבוקש הוא רלבנטי ועשוי להועיל לנאשם בבניית טיעוני הגנתו. כל זאת מתוך מתן פרשנות מרחיבה לטובת הנאשם.

כך נכתב, למשל, בבש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' ליאל שטיינר (ניתן על ידי השופט עמית, ביום 23.1.2014) נכתב כי:

"מהות הזכות: זכות הגילוי והעיון נתפסת כחלק מזכות היסוד של הנאשם לפרוס הגנתו בבית המשפט...הרציונליים שבבסיס סעיף 74 לחסד"פ: על ארבעה דברים עומד...והם - זכותו של הנאשם למשפט הוגן, זכותו של הנאשם לערוך הגנתו ולהיערך כראוי למשפט, הערך של גילוי האמת, וצמצום פערי הכוחות בין התביעה להגנה...השאלה אם חומר מסוים אכן מהווה חומר חקירה, תוכרע אפוא באופן פרטני "על פי טיבו של החומר ומידת זיקתו לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי אשר במסגרתו הוא מבוקש"...תנאי מקדמי לגילוי ולהעברת חומר חקירה הוא רלבנטיות. לפרשנות המונח "חומר חקירה" אנו נדרשים למבחן הרלבנטיות בהתאם למבחני השכל הישר וניסיון החיים...בית המשפט אינו אמור להביא בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין, או כאשר הרלבנטיות של החומר לתביעה היא רחוקה ושולית...בית המשפט לא יתיר "מסע דיג" בלתי ממוקד אחר חומר, מתוך תקווה ספקולטיבית של ההגנה שמא ואולי ימצא באותו חומר סיוע לנאשם...עם זאת, ובדומה להליכי הגילוי במשפט אזרחי בהם הגישה לגילוי היא ליברלית ומרחיבה, כך גם בהליך הפלילי, המגמה היא לפרש את המונח "חומר חקירה" באופן רחב, ככולל כל חומר הקשור במישרין או בעקיפין לאישום...כאשר הבדיקה נערכת על פי פוטנציאל ההגנה של הנאשם...לכן, במקרים גבוליים, כאשר יש ספק לגבי הרלבנטיות, הנטייה היא למתן פירוש מרחיב למונח "חומר חקירה"...ככלל, די בנגיעה עקיפה ואף מסופקת כדי להפוך את החומר לחומר חקירה, אף אם הוא בפריפריה של האישום...".

במקרה דנן, ומבלי לקבוע כל קביעה בעניינו, לכאורה נראה כי במידה והחומר האמור מצוי בתיק פליפר, כפי שטוענים הנאשמים, ואם, כטענתם, הוא אכן לא הועבר לעיונם, הרי שקיים סיכוי סביר שחומר זה יכול להיות רלוונטי לכתב האישום שהוגש כנגד הנאשמים ויתכן אף שיש בו כדי לסייע בהגנתם.

הכלל הקבוע בסעיף 74(ג) לחסד"פ קובע כי ככול הניתן, בקשה מעין זו תידון בפני שופט אחר ולא בפני השופט הדן בתיק העיקרי, היינו, בית משפט זה.

זאת כיוון שבמסגרת הדיון בבקשה נדרשת המאשימה להעמיד את החומר שהעיון בו שנוי במחלוקת, לעיונו של שופט, ועל כן ראוי, ככול הניתן, שלא יהיה זה השופט הדן בתיק העיקרי. עם זאת מקום שישנן נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, ידון בבקשה השופט הדן בתיק העיקרי, כמקרה חריג לכלל האמור.

לעניין קיומן של נסיבות מיוחדות, בין השיקולים אותם יבחן השופט בתיק העיקרי יהיו שיקולים יעילות הדיון, כלומר, האם העברה לשופט אחר אינה מסרבלת את הדיון.

למול האמור, יבחן השופט הדן בתיק העיקרי האם הדיון בבקשה על ידי השופט הדן בתיק אינו מקפח את הנאשם בהגנתו.

במסגרת האיזון בין שיקולי היעילות לשיקולי מניעת חשיפת בית המשפט לראיות, יכריע בית המשפט האם במקרה הנדון יש הצדקה לפיצול הדיון והעברתו למותב אחר. יצוין עם זאת, שבבסיס האיזון הנדרש עומדת, בין השאר, גם ההנחה שהשופטים הינם שופטים מקצועיים, חזקה כי הם ידעו להבחין בין ראיה קבילה לראיה אחרת, וידעו להתעלם מראיות בלתי קבילות שהוצגו בפניהם.

בחינת השיקולים האמורים במקרה דנן מובילה אותי למסקנה כי, כשלב ראשון, אין צורך בהעברת הדיון לשופט אחר וזאת מן הטעם כי ניתן להכריע בבקשה אף ללא עיון בחומר המבוקש המצוי בתיק אחר. שכן אני סובר שהאיזון הראוי הוא כי תחילה תעביר המאשימה את רשימת כל חומר החקירה המצוי בתיק פליפר לעיונו של מותב זה. ברשימה זו יצוין איזה חומרים הועברו כבר לעיונם של הנאשמים.

אם מותב זה יתרשם מן הרשימה שהועברה אליו כי יש מקום לבחון את החומר גופו ולעיין בתוכנו הממשי יועבר הדיון בבקשה למותב אחר.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"א, 09 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

חתימה